

ພຣະທຳດານເຢືອນ - ເລກເກົ້າສິບແປດ

ການນຳໃຊ້ແບບສາມຊັ້ນຂອງເອລີຍາ ແລະ ການພິພາກສາໃນວັນສຸດທ້າຍ:
ການເຂົ້າໃຈຂັ້ນຕອນແຫ່ງການສືບສວນ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້

Jeff Pippenger
2024-02-29

ການນຳໃຊ້ເອລີຍາແບບສາມຊັ້ນຊັບອກວ່າ ໃນວັນສຸດທ້າຍຈະມີເອລີຍາຢູ່ໃນຕອນເລີ່ມຂອງວັນສຸດທ້າຍ ແລະຢູ່ໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງວັນສຸດທ້າຍ. "ວັນສຸດທ້າຍ" ແມ່ນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ ຊຶ່ງດຳເນີນໄປແບບຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ ແລະແບ່ງອອກເປັນການພິພາກສາສອງປະເພດ. ຄື ການພິພາກສາແບບສືບສວນ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນຕອນເລີ່ມຂອງວັນສຸດທ້າຍ, ແລະ ການພິພາກສາແບບບັງຄັບປະຕິບັດ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງວັນສຸດທ້າຍ. ການນຳໃຊ້ເອລີຍາແບບສາມຊັ້ນ ໂດຍຫຼັກແລ້ວ ເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຂອງການພິພາກສາແບບບັງຄັບປະຕິບັດ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີຈະມາໃນໂງ່ນ.

ການພິພາກສາແບບສືບສວນນັ້ນຈຳກັດຢູ່ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດຕົນວ່າເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າ ໂດຍຫຼັກແລ້ວແມ່ນຜ່ານການປະກາດຢ່າງຊັດເຈນໂດຍກົງ ແຕ່ໃນຈຳນວນໜ້ອຍຂອງກະຊວງ ກໍອາດເປັນຜ່ານການປະກາດໂດຍທາງອ້ອມທາງວິຖີຊີວິດ.

(ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ພຽງແຕ່ໄດ້ຍິນພຣະບັນຍັດເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງເປັນຜູ້ຊອບທຳຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ປະພຶດຕາມພຣະບັນຍັດນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການນັບວ່າຊອບທຳ. ເພາະເມື່ອຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ບໍ່ມີພຣະບັນຍັດ ໄດ້ປະພຶດຕາມທຳມະຊາດໃນສິ່ງທີ່ພຣະບັນຍັດກຳນົດໄວ້, ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນແມ່ບໍ່ມີພຣະບັນຍັດ ກໍເປັນພຣະບັນຍັດແກ່ຕົນເອງ: ຊຶ່ງສະແດງວ່າການງານຂອງພຣະບັນຍັດໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາ, ໂດຍທີ່ມະໃນທຳຂອງເຂົາກໍເປັນພະຍານຮ່ວມດ້ວຍ, ແລະຄວາມຄິດຂອງເຂົາໃນຂະນະດຽວກັນກຳກ່າວໂທດ ຫຼືບໍ່ຊົນກໍແກ່ຕົວໃຫ້ແກ່ກັນແລະກັນ.) ໂຮມ 2:13–15.

ການພິພາກສາສອບສວນມີສອງພາກແບ່ງຫຼັກ, ເພາະວ່າມັນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການສອບສວນຊີວິດຂອງຜູ້ຕາຍ (ນັບແຕ່ສະໄໝຂອງອາດາມເປັນຕົ້ນມາ), ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດຕົນວ່າເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າແທ້, ແລະໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ມັນໄດ້ເລີ່ມຂະບວນການຂອງ "ການພິພາກສາສອບສວນຂອງຜູ້ມີຊີວິດ."

ການພິພາກສາສອບສວນຍັງມີອີກພາກແບ່ງໜຶ່ງນອກເໜືອຈາກຜູ້ຕາຍໄປຫາຜູ້ມີຊີວິດ, ເພາະວ່າການພິພາກສາເລີ່ມຕົ້ນທີ່ພົງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະໃນວັນສຸດທ້າຍພົງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຄື ແອດເວັນຕົດແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ. ເມື່ອການພິພາກສາເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າສິ້ນສຸດລົງໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີຈະມາໃນໄມ້ຊ້າ, ແລ້ວຝຽງອັນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໃນເວລານັ້ນຢູ່ໃນບາບໂລນກໍຖືກພິພາກສາ.

ການພິພາກສາເພື່ອດຳເນີນໂທດແມ່ນການລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າເໜືອຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິເສດຂໍສະເໜີແຫ່ງຄວາມພໍ ນຂອງພຣະອົງ.

ການພິພາກສາເພື່ອດຳເນີນໂທດເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີຈະມາໃນອົກບໍ່ຊ້ານີ້ເລີ່ມມີຜົນບັງຄັບ. ເມື່ອນັ້ນ ສະຫະລັດອາເມຣິກາຈະໄດ້ຮັດໃຫ້ຖ້ວຍແຫ່ງພຣະພໍຣົດຂອງຕົນເຕັມບໍລິບູນ ຊຶ່ງກໍແມ່ນຖ້ວຍແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງຕົນດ້ວຍ, ແລະການຫັນເຫຈກສັດທາໃນລະດັບຊາດຈະຖືກຕິດຕາມດ້ວຍຄວາມພິນາດໃນລະດັບຊາດ. ທຸກປະເທດໃນໂລກຈະຕິດຕາມແບບຢ່າງຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາໃນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍວັນອາທິດ,

ແລະແຕ່ລະປະເທດເຫຼົ່ານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ຖ້ວຍຂອງຕົນເຕັມເຊັ່ນກັນ
ແລະຈະປະສົບຄວາມພິນາດໃນລະດັບຊາດເຊັ່ນດຽວກັນ.

"ເມື່ອອາເມຣິກາ ແຜ່ນດິນແຫ່ງເສລີພາບທາງສາສະໜາ ຈະຮ່ວມມືກັບສັນຕະພາບ
ໃນການບັງຄັບມະນຸດ ແລະບົບບັງຄັບມະນຸດໃຫ້ຖືກຄວບຄຸມຊະນິດຕາມຈິດຕະພາບ
ປະຊາຊົນໃນທຸກປະເທດທົ່ວໂລກຈະຖືກນຳໃຫ້ດຳເນີນຕາມແບບຢ່າງຂອງນາງ." Testimonies, volume
6, 18.

ການພິພາກສາບັງຄັບໃຊ້ກຳຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງພາກເຊັ່ນກັນ. ນັບແຕ່ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາຈົນເຖິງເວລາທີ່ອົງການພິສູດຂອງມະນຸດສົນສຸດລົງເມື່ອມີຄຳເອນລຸກຂຶ້ນ, ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຍັງປະສົມດ້ວຍຄວາມເມດຕາ; ແຕ່ເມື່ອມີຄຳເອນລຸກຂຶ້ນ, ພຣະພໍ່ໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍການເທລົງຂອງໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ ຈະບໍ່ມີຄວາມເມດຕາເຈື່ອນຢູ່ລືມ. ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດ ການພິພາກສາບັງຄັບໃຊ້ທີ່ຕົກມາເທິງມະນຸດແລະປະຊາຊາດທັງໝົດຈະຍັງປະສົມດ້ວຍຄວາມເມດຕາ, ເພາະຍັງ ຈະມີບາງຄົນໃນບາບໂລນທິໃນເວລານັ້ນກຳລັງຖືກປະທານໂອກາດໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການນະມັດສະການວັນຊະນິດຕາ ແລະ ວັນອາທິດ.

"ໂອ, ຂໍໃຫ້ປະຊາຊົນຮູ້ເວລາແຫ່ງການຍ້າຍຢາມຂອງຕົນເຖິດ!
ຍັງມີຫຼາຍຄົນທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຍືນຄວາມຈິງແຫ່ງການທົດສອບສຳລັບເວລານີ້.
ຍັງມີຫຼາຍຄົນທີ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຕັ້ງສູ່ກັບເຂົາ.
ເວລາແຫ່ງການພິພາກສາທີ່ທຳລາຍຂອງພຣະເຈົ້າ
ແມ່ນເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍມີໂອກາດຮຽນຮູ້ວ່າຄວາມຈິງແມ່ນຫຍັງ.
ອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທອດພຣະເນດມາຍັງເຂົາດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຫວ.
ພຣະທັມແຫ່ງພຣະກະລຸນາຂອງພຣະອົງຖືກສຳຜັດແລ້ວ;
ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຍັງຄົງຍືນອອກເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ລັອດ, ໃນຂະນະທີ່ປະຕູຖືກປິດສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມເຂົ້າ."

"ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າຖືກສະແດງອອກໃນຄວາມອົດກັ້ນອັນຍາວນານຂອງພຣະອົງ.
ພຣະອົງກຳລັງຍືນຍັງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງໄວ້,
ຄອຍຖ້າໃຫ້ຂ້າວສານແຫ່ງຄຳເຕືອນຖືກປະກາດອອກໄປແກ່ທຸກຄົນ. ໂອ, ຖ້າຫາກປະຊາຊົນຂອງເຮົາຈະຮູ້ສຶກຕາມທິລະນາເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ວາງຢູ່ເທິງພວກເຂົາໃນການມອບຂ້າວສານແຫ່ງຄວາມເມດຕາຄົງສຸດທ້າຍແກ່ໂລກ, ຜົນງານອັນອັດສະຈັນສັກພຽງໃດຈະຖືກກະທຳສຳເລັດ!" Testimonies, volume 9,
97.

"ເວລາແຫ່ງການພິພາກສາອັນທຳລາຍຂອງພຣະເຈົ້າ
ແມ່ນເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍມີໂອກາດຮຽນຮູ້ວ່າສັດຈະຄວາມເປັນຢ່າງໃດ." "ເວລາ"
ທັງສອງນັ້ນເລີ່ມຂຶ້ນພ້ອມກັນ ເມື່ອ "ປະຕູຖືກປິດ" ຕໍ່ບັນດາອັດຕະໂນມະຕິລາໂອດິເຊຍ ຜູ້"ບໍ່ຍອມເຂົ້າ."

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ວັນຊະນິດຕາອັນບໍລິສຸດ ແມ່ນ, ແລະຈະເປັນ,
ກຳແພງແຫ່ງການແບ່ງແຍກລະຫວ່າງອິດສະຣາເອນແທ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະບັນດາຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ; ແລະວ່າ
ວັນຊະນິດຕາເປັນປະເດັນໃຫຍ່ ທີ່ຈະຮວບຮວມດ້ວຍໃຈຂອງບັນດາວິສຸດຊົນອັນເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ກຳລັງຄອຍຖ້າຢູ່, ແລະຖ້າຜູ້ໃດເຊື່ອ, ແລະຮັກສາວັນຊະນິດຕາ,
ແລະໄດ້ຮັບພຣະພອນທີ່ຕິດຕາມມາກັບມັນ, ແລ້ວຕໍ່ມາກໍ່ຈະຖືກມັນເສຍ
ແລະລະເມດພຣະບັນຍັດອັນບໍລິສຸດ, ຄົນນັ້ນຍ່ອມຈະປິດປະຕູເມືອງບໍລິສຸດຕໍ່ຕົນເອງ,
ຢ່າງແນ່ນອນເທົ່າກັບທີ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງປົກຄອງຢູ່ໃນພຳສະຫວັນເບື້ອງເທິງ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ
ພຣະເຈົ້າຊົງມີລັກສະນະບາງຄົນ ຜູ້ຍັງບໍ່ເຫັນ ແລະບໍ່ຮັກສາວັນຊະນິດຕາ.
ພວກເຂົາຍັງບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດແສງສະຫວ່າງໃນເລື່ອງນີ້. ແລະເມື່ອເລີ່ມຕົ້ນເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກ,

ພວກເຮົາໄດ້ຕຸ້ມລົ້ນດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາອອກໄປ
ແລະປະກາດເລື່ອງວັນຊະບາໃຫຍ່ຢ່າງຄົບຖ້ວນຍິ່ງຂຶ້ນ. ສິ່ງໃດໄດ້ຮັດໃຫ້ຄຣິດຈັກ
ແລະພວກແອດເວັນຕິດທິມີແຕ່ຊື່ ເກດີຄວາມໂກດແຄ້ນ,
ເພາະພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຫັກລ້າງຄວາມຈິງເລື່ອງວັນຊະບາໂຕໄດ້. ແລະໃນເວລານັ້ນ,
ບັນດາຜູ້ພິພິພາກເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ລ້ວນໄດ້ເຫັນຢ່າງແຈ້ງແຈ່ວວ່າ ພວກເຮົາມີຄວາມຈິງ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກມາ ແລະທົນຮັບການຂົ່ມເຫັງຮ່ວມກັບພວກເຮົາ." A Word to the Little Flock,
18, 19.

ປະຕູຖືກປິດລົງໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້ລົ້ມມືຜົນບັງຄັບ,
ຮັດໃຫ້ຊ່ວງເວລາທີ່ຢູ່ກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດນັ້ນເປັນ "ເວລາ" ແຫ່ງ "ການຢູ່ມຢາມ"
ຂອງຊົນຊາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພວກເຈົ້າຈະເວົ້າໄດ້ແນວໃດວ່າ, ພວກເຮົາມີບັນຍາ, ແລະພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຢໂຫວາຢູ່ກັບພວກເຮົາ?
ເບິ່ງແມ, ແທ້ຈິງແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳມັນໂດຍປາສະຈາກປະໂຫຍດ;
ປາກກາຂອງພວກສະຄຣາອິດກຢູ່ໂດຍປາສະຈາກປະໂຫຍດ. ບັນດາຄົນມີບັນຍາຕ້ອງອັບອາຍ,
ພວກເຂົາຕົກໃຈສະຫ້ັນ ແລະຖືກຈັບໄວ້. ເບິ່ງແມ, ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດພຣະວາຈາຂອງພຣະເຢໂຫວາ;
ແລ້ວຈະມີບັນຍາອັນໃດຢູ່ໃນພວກເຂົາ? ເພາະສະນັ້ນ
ເຮົາຈະຍົກມອບພັນລະຍາຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ,
ແລະທັງນາຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຈະຮັບເປັນມູນລະດົກ:
ເພາະທຸກຄົນນັບແຕ່ຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດຈົນເຖິງຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ຕ່າງກໍມອບຕົນໃຫ້ແກ່ຄວາມໂລບ;
ຕັ້ງແຕ່ສາດສະດາຈົນເຖິງປະໂລຫິດ ທຸກຄົນລ້ວນປະພຶດຢ່າງຫລອກລວງ.
ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຮັກສາບາດແຜຂອງທິດາແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງເຮົາພຽງແຕ່ຜິວເຜີນ, ໂດຍກ່າວວ່າ,
ສັນຕິສຸກ, ສັນຕິສຸກ; ໃນເມື່ອບໍ່ມີສັນຕິສຸກ. ພວກເຂົາຮູ້ສຶກອັບອາຍບໍ່
ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ກະທຳສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງ? ບໍ່ເລີຍ, ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອັບອາຍແມ່ນແຕ່ນ້ອຍ,
ແລະພວກເຂົາກໍບໍ່ອາດໜ້າແດງໄດ້. ເພາະສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈະລົ້ມລົງທຳມາກາງບັນດາຜູ້ທີ່ລົ້ມລົງ:
ໃນເວລາແຫ່ງການລົງໂທດພວກເຂົາ ພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍລົງ, ພຣະເຢໂຫວາຕັດດັງນັ້ນ. Jeremiah
8:8-12.

ເຊັ່ນດຽວກັບອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ, ອິສະຣາເອນໃນຍຸກປະຈຸບັນກໍເຊັ່ນດຽວກັນ, ທັງສອງຖືກທຳລາຍ,
ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ເວລາແຫ່ງການຢູ່ມຢາມຂອງພຣະເຈົ້າ.
ເວລາແຫ່ງການຢູ່ມຢາມຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບແອັດເວນຕິສມີແຫ່ງລາວຕິເຊຍ ໄດ້ລົ້ມຕົ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ
2001 ແລະຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້.

ແລະເມື່ອພຣະອົງເຂົ້າມາໃກ້ ພຣະອົງກໍທອດພະເນດເຫັນນະຄອນນັ້ນ ແລະຊົງກັນແສງເພາະນະຄອນນັ້ນ
ຕັດວ່າ ຖ້າແມ່ນເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ເຈົ້າເອງ, ໄດ້ຮູ້ໃນວັນນີ້ຂອງເຈົ້າ
ເຖິງສິ່ງທັງໝົດຊຶ່ງເປັນຂອງສັນຕິສຸກຂອງເຈົ້າ! ແຕ່ບໍ່ດົນ ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຖືກປິດບັງໄວ້ຈາກຕາຂອງເຈົ້າແລ້ວ.
ເພາະວັນທັງໝົດຈະມາເຖິງເຈົ້າ ເມື່ອພວກສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະກໍ່ແນວຄຳຍລອ້ມເຈົ້າໄວ້
ແລະຈະຫ້ອມລ້ອມເຈົ້າຮອບດ້ານ ແລະຈະກັກຂັງເຈົ້າໄວ້ທຸກດ້ານ, ແລະຈະທຳລາຍເຈົ້າໃຫ້ລຳບກັບພົນດິນ
ພ້ອມທັງລູກຫຼານຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ພາຍໃນ;
ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫຼືອຫີນກ້ອນໜຶ່ງຊ່ອນເທິງອີກກ້ອນໜຶ່ງໃນເຈົ້າເລີຍ;
ເພາະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮູ້ເຖິງເວລາແຫ່ງການຢູ່ມຢາມຂອງເຈົ້າ. ລູກ 19:41-44.

ໃນເວລາແຫ່ງການສະເດັດຢູ່ມຢາມຂອງພຣະເຈົ້າ
ຄົນສະຫລາດແລະຄົນໂງ່ຈະຖືກແຍກອອກຈາກກັນຕະຫຼອດໄປ.

“ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຊາວແອັດເວນຕິສທຶຖືວັນສະບາໂຕວັນທິເຈັດ ຜູ້ໄດ້ອຸທິດຕົນ, ຜູ້ມີຄວາມຮູ້ເຖິງຄວາມຈິງ, ແຕ່ໄດ້ຜູກຕົນເຂົ້າກັບຄົນຝ່າຍໂລກ ຈະຖອຍຫ່າງອອກຈາກຄວາມເຊື່ອຢ່າງສົນເຊີງ, ໂດຍຫັນໄປຟັງວິນຍານລ້ວງ. ສັດຕູຈະຍືນດີຢ່າງຫຼາຍທີ່ຈະຍືນສົງໄສໃຈລ້ວງອອກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ເພື່ອນຳພາໃຫ້ພວກເຂົາດຳເນີນການສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ສັດຕູແລະໝັ້ນຄົງແທ້ ຈະມີການປ້ອງກັນອັນແຂງແກ່ນແລະຊົງພະລັງໃນພຣະເຈົ້າ.”
Manuscript Releases, volume 7, 186.

ເວລາແຫ່ງການຢູ່ມຢາມຂອງພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ ໂດຍເວລາແຫ່ງການຢູ່ມຢາມທີ່ຕົກຢູ່ເທິງບັນດາຄຣິສຕະຈັກໂບຣແຕສແຕນໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840, ແລະດັ່ງທີ່ເວລາແຫ່ງການຢູ່ມຢາມໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນສຳລັບອິສະຣາເອນບູຮານ ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງໃນເວລາຮັບບັບຕິສະມາຂອງພຣະຄຣິດ.

ການພິພາກສາບໍລິຫານເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອສະຫະລັດອາເມຣິກາຕັ້ງແຕ່ມີຈອກແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງຕົນ ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້ ຊຶ່ງກໍແມ່ນເວລາດຽວກັນທີ່ຄຣິສຕະຈັກແອັດເວນຕິດແຫ່ງເລໂອດິເຊຍໄດ້ຕັ້ງແຕ່ມີຈອກຂອງພວກເຂົາ. ການພິພາກສາເລີ່ມຕົ້ນທີ່ອົບອຸ່ນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຈອກແຫ່ງເວລາທົດລອງສຳລັບເຂົາສອງອັນທີ່ເສື່ອມຊາມຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ. ເຂົາທີ່ເສື່ອມຊາມຂອງໂບຣແຕສຕັ້ງ ຊຶ່ງກ່ອນໜ້ານີ້ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິສຕະຈັກແອັດເວນຕິດແຫ່ງເລໂອດິເຊຍ ຈາກນັ້ນກໍສູ້ສຸດລົງ, ແລະຂະບວນການຟື້ນເຕີ້ຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ ຈາກນັ້ນຈຶ່ງເປັນເຂົາທີ່ເທົ່າຈົງຂອງໂບຣແຕສຕັ້ງ, ແລະເປັນເຢຣູຊາເລັມຝ່າຍວິນຍານ ທຶຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງ. ໃນຈຸດນັ້ນ ເຢຣູຊາເລັມປ່ຽນຈາກຄຣິສຕະຈັກນັກຮົບ ໄປເປັນຄຣິສຕະຈັກຜູ້ມີໃຈ.

ການພິພາກສາເພື່ອການປະຕິບັດໂທດເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ ໃນເວລາແຫ່ງການພິພາກສາທີ່ທຳລາຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງກໍເປັນເວລາແຫ່ງພຣະເມດຕາສຳລັບຝູງແກະອິນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຍັງຢູ່ໃນບາບໂລນອິກດ້ວຍ. ມັນເລີ່ມຂຶ້ນເມື່ອເວລາແຫ່ງການຢູ່ມຢາມຂອງພຣະເຈົ້າເໜືອ Laodicean Adventism ສູ້ສຸດລົງ. ການພິພາກສາເພື່ອການປະຕິບັດໂທດດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ ໃນເວລານັ້ນການພິພາກສາບໍ່ມີການປະສົມກັບພຣະເມດຕາອີກຕໍ່ໄປ ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງສະເດັດກັບມາ.

ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດກັບຄືນມາ, ພັນປີ (ໜຶ່ງພັນປີ) ຕາມພຣະນິມົດບົດທີ່ຊາວ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຊາຕານຖືກຜູກມັດໄວ້ເທິງໂລກທີ່ຖືກທຳລາຍຮ້າງ, ຢູ່ຕາມລຳພັງ ມີແຕ່ບັນດາທຸດສະຫວັນຜູ້ກະບົດທີ່ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການໂຈມຕີພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸດສະຫວັນອົງໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ ມີກະແຈຂອງຫຸບເຫວເລກິສຸດ ແລະມີໄສໃຫຍ່ເສັ້ນໜຶ່ງຢູ່ໃນມືຂອງລາວ. ແລະລາວໄດ້ຈັບພະຍານາກນັ້ນ ຄົງເກົາແກ່ນນັ້ນ ຜູ້ຊຶ້ງເປັນມານຮ້າຍ ແລະຊາຕານ ແລະມັດມັນໄວ້ໜຶ່ງພັນປີ, ແລະໂຍນມັນລົງໃນຫຸບເຫວເລກິສຸດ ແລະປິດຂັງມັນໄວ້ ແລະປະທັບຕາໄວ້ເທິງມັນ ເພື່ອມັນຈະບໍ່ອາດລ້ວງບັນດາປະຊາຊາດໄດ້ອີກ ຈົນກວ່າຄົບກຳນົດໜຶ່ງພັນປີ; ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ມັນຈະຕ້ອງຖືກປ່ອຍອອກໄປຊົດລະຍະໜຶ່ງ. ພຣະນິມົດ 20:1–3.

ໃນລະຫວ່າງໜຶ່ງພັນປີນັ້ນ ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການໂຖ່ຈະກະທຳການພິພາກສາແບບສືບສວນແກ່ບັນດາຜູ້ຫຼົງຫາຍ ທີ່ຍັງຄົງຫຼົງຢູ່ໃນຫຼຸມຝັ່ງສົບຂອງຕົນ ຂະນະທີ່ອົບອຸ່ນຖ້າການສູ້ສຸດຂອງການພິພາກສາເປັນລາຍບຸກຄົນ. ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການໂຖ່ຈະພິຈາລະນາຊີວິດແລະສະພາບການຂອງບັນດາຜູ້ຫຼົງຫາຍ ລວມທັງຊາຕານແລະທຸດສະຫວັນຂອງມັນ ເພື່ອກຳນົດວ່າຜູ້ໃດສົມຄວນໄດ້ຮັບການລົງໂທດທີ່ໜັກກວ່າເມື່ອສູ້ສຸດໜຶ່ງພັນປີ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນບັນລັງທັງຫຼາຍ, ແລະມີຜູ້ນັ່ງເທິງບັນລັງເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແລະການພິພາກສາໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍ;
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈິດວິນຍານຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຕັດສິນເພາະເພື່ອຄຳພະຍານຂອງພຣະເຢຊູ
ແລະເພື່ອພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ນະມັດສະການສັດຮ້າຍ ຫຼືຮູບຂອງມັນ,
ແລະບໍ່ໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນໄວ້ທຳຜາກ ຫຼືຫົວຂອງພວກເຂົາ; ແລະພວກເຂົາໄດ້ມີຊີວິດຂຶ້ນມາ
ແລະຄອງລາດຮ່ວມກັບພຣະຄຣິດໜຶ່ງພັນປີ. ພຣະນິມິດ 20:4

ດັ່ງນັ້ນ ໃນຊ່ວງພັນປີນັ້ນຈຶ່ງມີການພິພາກສາແບບສົບສອບສອນ ຊຶ່ງເມື່ອສຳເລັດແລ້ວ
ກໍ່ນຳໄປສູ່ການພິພາກສາແບບບັງຄັບໃຊ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍ ເມື່ອຄົນຕາຍທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຖືກປຸກໃຫ້ຄົນມາ ແລະ
ຊາຕານຜູ້ຊົງໃນເວລານັ້ນມີອຳນາດຄວບຄຸມພວກເຂົາຢ່າງສົມບູນ
ກໍ່ຊັກຈູງຄົນຊົ່ວໃຫ້ໃຈມຕິນະຄອນເຢຊູຊາເລັມ ຊຶ່ງໃນຕອນທ້າຍຂອງພັນປີນັ້ນໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ.
ເມື່ອຄົນຊົ່ວເຂົ້າໃຈມຕິໄຟກໍ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະ ການພິພາກສາແບບບັງຄັບໃຊ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍກໍ່ສຳເລັດລົງ.

ແລະເມື່ອຄົບພັນປີແລ້ວ ຊາຕານຈະຖືກປ່ອຍອອກຈາກຄຸກຂອງມັນ
ແລະມັນຈະອອກໄປເຜືອດລ້ວງບັນດາປະຊາຊາດທີ່ຢູ່ໃນສົມມຸໂລກ ຄືໂກກ ແລະ ມາໂກກ
ເພື່ອຮວບຮວມເຂົາທັງຫຼາຍເຂົ້າສູ່ສົງຄາມ; ຈຳນວນຂອງເຂົານັ້ນມີຫຼາຍດັ່ງດາຍຊາຍທະເລ.
ແລະເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ຂຶ້ນໄປທົ່ວພື້ນແຜ່ນດິນໂລກ ແລະລອ້ມຄ້າຍຂອງພວກທຳມະສິດ
ແລະນະຄອນອັນເປັນທີ່ຮັກນັ້ນໄວ້; ແລະໄຟໄດ້ລົງມາຈາກພຣະເຈົ້າອອກຈາກສະຫວັນ
ແລະເຜົາຜານເຂົາທັງຫຼາຍ. ພຣະນິມິດ 20:7-9.

ເຖິງແມ່ນວ່າການນຳໃຊ້ສາມປະການຂອງເອລີຍາ ແລະ ຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ຕົກລົງທາງໄວ້ສຳລັບຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນ
ທະສັນຍາໃຫ້ສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນນັ້ນຈະກ່ຽວພັນກັນຢ່າງໃກ້ຊິດກໍ່ຕາມ,
ແຕ່ສາມາດສັງເກດເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງໃນພາລະກົດຂອງເຂົາໄດ້ໃນທີ່ວ່າ ເອລີຍານັ້ນ ໂດຍຫຼັກແລ້ວ
ກໍ່ລົງຊື່ປອກພາລະກົດຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວ ແລະ ຂະບວນການທີ່ສຳພັນກັບຂ່າວສານຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວນັ້ນ,
ຊຶ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດໃນລະຫວ່າງການພິພາກສາບັງຄັບຄະດີ
ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາໃນໄມ້ຊຳ.
ສ່ວນຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ຕົກລົງທາງໄວ້ສຳລັບຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍານັ້ນ ໂດຍຫຼັກແລ້ວ
ກໍ່ນຳໂດຍຊື່ເຖິງພາລະກົດທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດໃນລະຫວ່າງການພິພາກສາສົບສອນ.
ອາດເວັ້ນຕີສະມັດແຫ່ງລາໂອດິເຊຍ ບໍ່ຮູ້ເວລາແຫ່ງການຢູ່ມຢາມຂອງພວກເຂົາ,
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາແນ່ນອນແຫ່ງການພິພາກສາ.

ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈຂ່າວສານແຫ່ງ “ຄວາມຈິງປະຈຸບັນ”
ທີ່ຖືກປະກາດໃນເວລາແຫ່ງການຢູ່ມຢາມຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ທັງການພິພາກສາ ແລະ
ຂ່າວສານຂອງວັນເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ. ພວກເຂົາຍັງຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ຈັກຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງຊ່ວງເວລານັ້ນດ້ວຍ.
ໃນຄວາມຕາບອດແບບລາໂອດິເຊຍຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາຕໍ່ຕ້ານຂ່າວສານແຫ່ງໂມງເວລານັ້ນ,
ປະຕິເສດເວລາແຫ່ງການຢູ່ມຢາມຂອງພວກເຂົາດ້ວຍຂ່າວສານວ່າ “ສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມປອດໄພ,” ແລະ
ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າຜູ້ໃດເປັນຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ຖືກຊົງເລືອກສຳລັບຊ່ວງເວລານັ້ນ.
ຄວາມຈິງໄດ້ຖືກຊື່ປອກຢ່າງແຈ້ງຊັດໃນຄຳພະຍານຂອງເອລີຍາຄົນທີສອງ ຄືໂຢຮັນ ຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ.

ຊາວຢິວຮູ້ວ່າ ຄຳພະຍາກອນໄດ້ຊື່ປອກເຖິງຜູ້ສົ່ງຂ່າວຄົນໜຶ່ງທີ່ຈະມາ, ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນຢ່າງຊັດແຈ້ງວ່າ
ໂຢຮັນນັ້ນແຫຼະເປັນຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ຈະມານັ້ນ.

ເພາະວ່າບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງ ແລະພຣະບັນຍັດ ໄດ້ພະຍາກອນມາຈົນເຖິງໂຢຮັນ.
ແລະຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍຈະຍອມຮັບ, ຜູ້ນີ້ແຫຼະຄືເອລີຍາ ຜູ້ທີ່ຈະມານັ້ນ. ຜູ້ໃດມີສຳລັບຟັງ ກໍ່ຈົ່ງຟັງເຖິດ.
Matthew 11:13-15.

ໃນຕອນສຸດທ້າຍຢ່າງແທ້ຈິງຂອງໄລຍະເວລາແຫ່ງການຢູ່ມຢາມພວກເຂົາ
(ເວລາໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຣິດທີ່ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນັ້ນ),
ເມື່ອພຣະຄຣິດຊົງຖືກແຂວນຢູ່ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ ພວກຢິວໄດ້ຄ້າດເດົາກັນວ່າ
ເອວຢາຈະມາຊ່ວຍພຣະເຢຊູໃນເວລານັ້ນຫຼືບໍ່.

ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ຜູ້ສັງຂ່າວທີ່ຈະຕຽມທາງໃຫ້ແກ່ຜູ້ສັງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ,
ຜູ້ຊົງໃນເວລານັ້ນກໍ່ລົງຢືນຢັນພັນທະສັນຍາດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະອົງເອງ,
ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ພຣະເມື່ອອາຂອງພວກເຂົາໄດ້.

ອັດເວນຕີສໍານັກແບບລາວດິເຊຍໃນຍຸກສຸດທ້າຍຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ຈັກການພິພາກສາຂອງຕົນ,
ຊຶ່ງແມ່ນເວລາແຫ່ງການຢູ່ມຢາມຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຮັບຮູ້ຂ່າວສານຂອງໄລຍະເວລານັ້ນ,
ແລະພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຮັບຮູ້ຜູ້ສັງຂ່າວທີ່ຖືກເລືອກສັນສຳລັບເວລານັ້ນ. ການກະບົດໃນປີ 1888,
ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ເມື່ອທູດສະຫວັນໃນ Revelation ບົດທີສິບແປດໄດ້ລົງມາ.
ພວກກະບົດໃນປີ 1888 ໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະຮັບຮູ້ຜູ້ສັງຂ່າວທີ່ຖືກເລືອກໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ
ຊຶ່ງກໍ່ລົງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງຍຸກສຸດທ້າຍ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ເພາະວ່າພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງອົດສະຣາເອນ ຕັດກັບຂ້ານ້ອຍດັ່ງນີ້ວ່າ,
"ຈົ່ງຮັບຈອກເຫຼັກແຫ່ງພຣະພໍ່ໂລດນີຈາກມືຂອງເຮົາ ແລະໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ
ຜູ້ທີ່ເຮົາສົ່ງເຈົ້າໄປຫານັ້ນ ດືມມັນ. ແລະເຂົາທັງຫຼາຍຈະດືມ ແລະຈະໂຊເຊ ແລະຈະບໍ່ຄັງ
ເນື່ອງຈາກດາບທີ່ເຮົາຈະສົ່ງໄປທຳມະກາງພວກເຂົາ."

ແລ້ວຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບຈອກນັ້ນຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະຢາເວ ແລະເຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງດືມ
ຄືບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍໄປຫາ: ຄືເຢຣູຊາເລັມ ແລະບັນດານະຄອນຂອງຢູດາ
ແລະບັນດາກະສັດຂອງເມືອງນັ້ນ ແລະບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງເມືອງນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາກາຍເປັນບ່ອນຮ້າງເບົາ
ເປັນທີ່ຫວາດຜວາ ເປັນທີ່ເຍາະເຍື້ຍ ແລະເປັນຄຳສາບແຊງ ດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ໃນວັນນີ້; ຟາໂຣ ກະສັດແຫ່ງເອຢິບ
ແລະບັນດາຂ້າລາຊະການຂອງລາວ ແລະບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງລາວ ແລະປະຊາຊົນທັງປວງຂອງລາວ;
ແລະບັນດາຊົນປະສົມທັງປວງ ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນອູດສ
ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນຂອງຟີລິດສະຕິນ ແລະອັດຊະເກໂລນ ແລະອັດຊາ ແລະເອກໂຣນ
ແລະຊາກທີ່ເຫຼືອຂອງອັດໂດດ; ເອໂດມ ແລະໂມອາບ ແລະບັນດາລູກຫຼານຂອງອຳໂມນ;
ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງເມືອງຕີໂລ ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງເມືອງຊີໂດນ
ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງເກາະທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ພົ້ນທະເລໄປ; ເດດານ ແລະເທມາ ແລະບູດ
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ຕາມມຸມສຸດປາຍແຜ່ນດິນ; ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງອາຣາເບຍ
ແລະບັນດາກະສັດຂອງຊົນປະສົມທັງປວງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ; ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງຊີມຣີ
ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງເອລາມ ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງຊາວເມເດຍ; ແລະບັນດາກະສັດທາງເໜືອທັງຫຼາຍ
ທັງທີ່ຢູ່ໃກ ແລະທີ່ຢູ່ໄກ ທຸກອານາຈັກຕ່າງ ກັນ ແລະອານາຈັກທັງຫຼາຍຂອງໂລກ ຊຶ່ງຢູ່ເທິງພື້ນພິພິບໂລກ;
ແລະກະສັດແຫ່ງເຊຊັກຈະດືມຕາມຫຼັງພວກເຂົາ. "ເຫດສະນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາ ພຣະເຈົ້າຂອງອົດສະຣາເອນ ຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ: ຈົ່ງດືມ ແລະເມົາ ແລະຮາກອອກ
ແລະລົ້ມລົງ ແລະຢາລຸກຂຶ້ນອີກເລີຍ ເນື່ອງຈາກດາບທີ່ເຮົາຈະສົ່ງໄປທຳມະກາງພວກເຈົ້າ. ແລະຈະເປັນວ່າ
ຖ້າພວກເຂົາປະຕິເສດບໍ່ອອມຮັບຈອກຈາກມືຂອງເຈົ້າເພື່ອດືມ ແລ້ວເຈົ້າຈົ່ງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາ ຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ: ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງດືມຢ່າງແນ່ນອນ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ
ເຮົາເລີນນຳຄວາມພິນາດມາເໝືອນນະຄອນທີ່ເອີ້ນຕາມນາມຂອງເຮົາ
ແລະພວກເຈົ້າຈະພົ້ນໂທດໄປໂດຍສິ້ນເຊີງໄດ້ຫຼື? ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ພົ້ນໂທດເລີຍ;
ເພາະເຮົາຈະເອີ້ນດາບໃຫ້ມາເໝືອນຊາວໂລກທັງປວງ ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາຕັດດັ່ງນັ້ນ. ເຫດສະນັ້ນ
ເຈົ້າຈົ່ງພະຍາກອນກ່າວຖອຍຄຳທັງປວງນີ້ຕໍ່ຕົນພວກເຂົາ ແລະຈົ່ງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
ພຣະຢາເວຈະຄຳລາມຈາກເບື້ອງສຽງ ແລະຈະເປັ້ງພຣະສຸຣະສຽງຈາກທີ່ປະທັບອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ;

ພຣະອົງຈະຄຳລາມຢ່າງມີລິດເໝືອນທຶນໄສຂອງພຣະອົງ; ພຣະອົງຈະຮ້ອງໂຮດັງຄົນຢຳອະງຸ່ນ
ຕ່ຳກັນຊາວໂລກທັງປວງ. ສຽງອີກກະທຶກຈະມາເຖິງສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ;
ເພາະພຣະຢາເວມຄືະດີກັບບັນດາປະຊາຊາດ ພຣະອົງຈະຊຳລະຄວາມກັບມະນຸດທັງປວງ;
ພຣະອົງຈະມອບຄົນຊົວໃຫ້ແກ່ດາບ ພຣະຢາເວຕັດດັງນັ້ນ." ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາ ຕັດດັງນີ້ວ່າ, "ຈົ່ງເບິ່ງ
ພິບັດຈະອອກໄປຈາກປະຊາຊາດໜຶ່ງສູ່ອີກປະຊາຊາດໜຶ່ງ
ແລະພາຍໃຫຍ່ຈະຖືກບຸກຂຶ້ນຈາກສຸດຂອບແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະໃນວັນນັ້ນ ບັນດາຜູ້ຖືກສັງຫານຂອງພຣະຢາ
ເວຈະມີຕັ້ງແຕ່ປາຍແຜ່ນດິນໂລກຂ້າງໜຶ່ງໄປຈົນເຖິງອີກຂ້າງໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ;
ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກໄວ້ທຸກ ບໍ່ຖືກເກັບຮວບຮວມ ແລະບໍ່ຖືກຜົງ; ພວກເຂົາຈະເປັນດັ່ງຂີ້ດຢູ່ເທິງພື້ນດິນ."
ເຢເຣມຍາ 25:15–33.